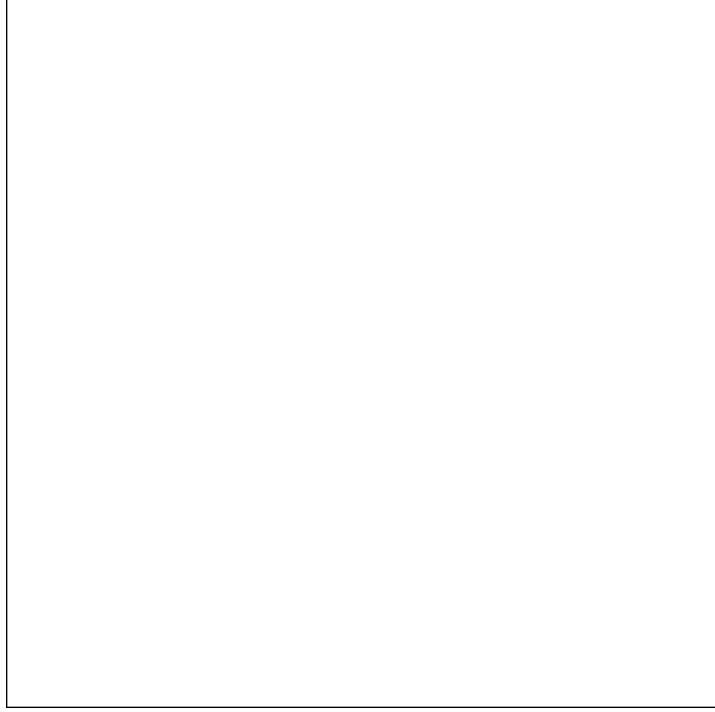

(uten bilder)

✎ Nicola Rijdsdijk
🔗 Maya Marshak
📖 Finn Stranger-Johannessen
🗨 bokmål
📖 nivå 3

**Et lite frø: Historien om
Wangari Maathai**

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Et lite frø: Historien om Wangari

Maathai

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Finn Stranger-Johannessen

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

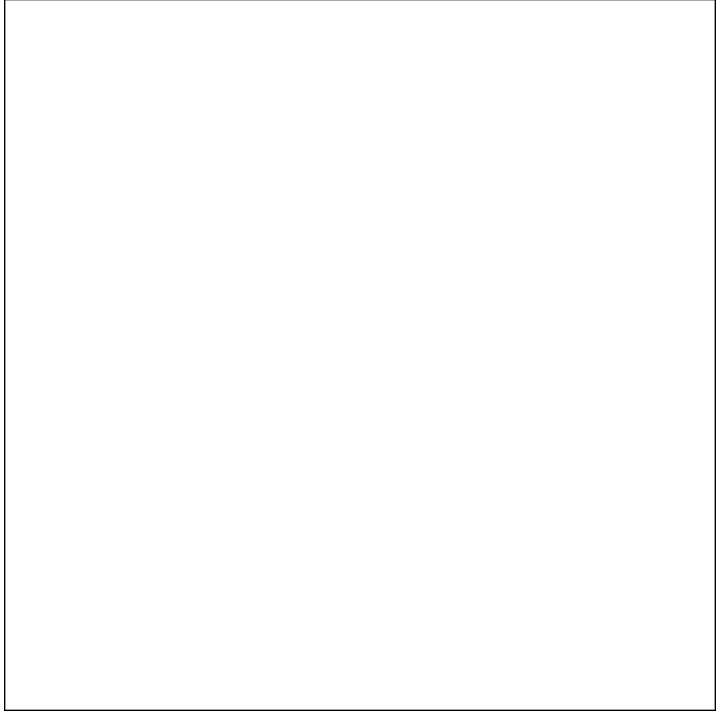
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

I en landsby ved foten av Mount Kenya i Øst-Afrika arbeidet en liten jente sammen med moren sin på åkeren. Wangari het hun.

Wangari var glad i å være ute. Familien hadde en kjøkkenhage. Der vendte hun grønsaksbedet med macheten sin. Hun stakk små frø ned i den varme jorda.

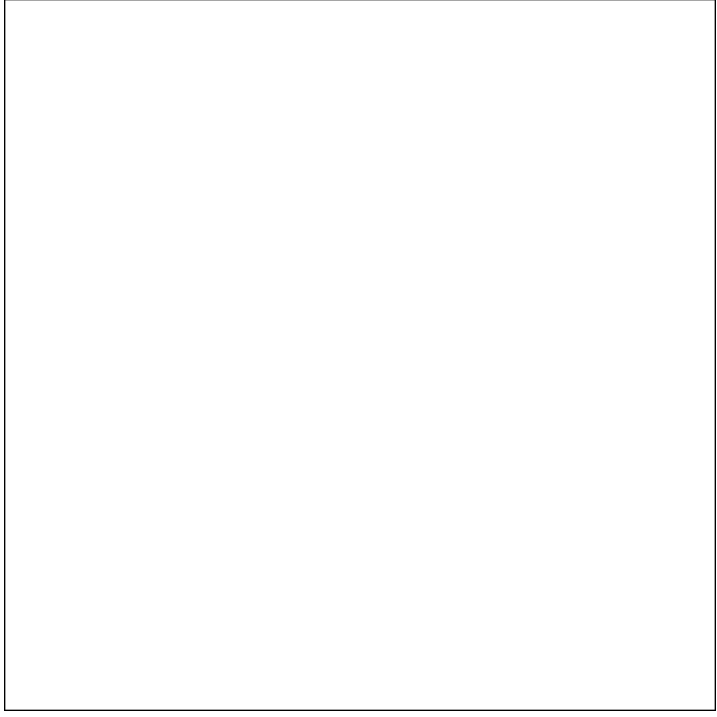

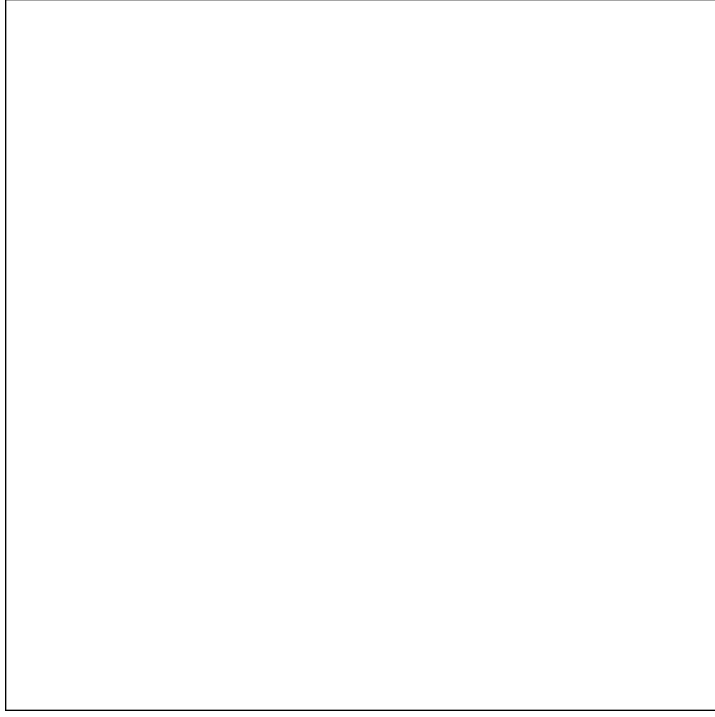
Hun syntes den beste tiden på dagen var rett etter solnedgang. Når det ble for mørkt til å se plantene, visste hun at det var på tide å gå hjem. Hun gikk langs smale stier på markene og over bekker på sin vei.

Wangari døde i 2011, men vi kan tenke på henne hver gang vi ser et vakkert tre.

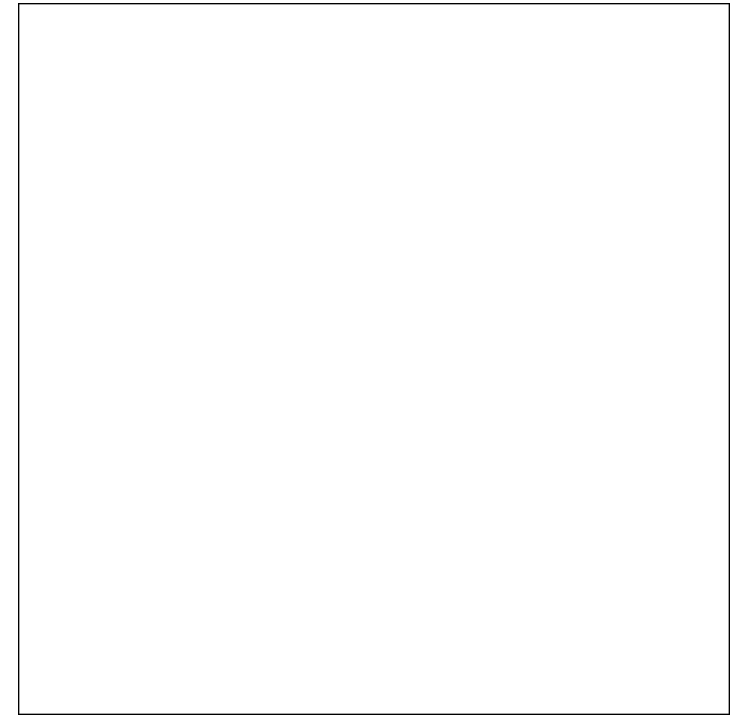
Wangari var en flink jente og ville gjerne begynne på skolen. Men moren og faren ville at hun skulle være hjemme og hjelpe til. Da hun ble syv år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skolen.

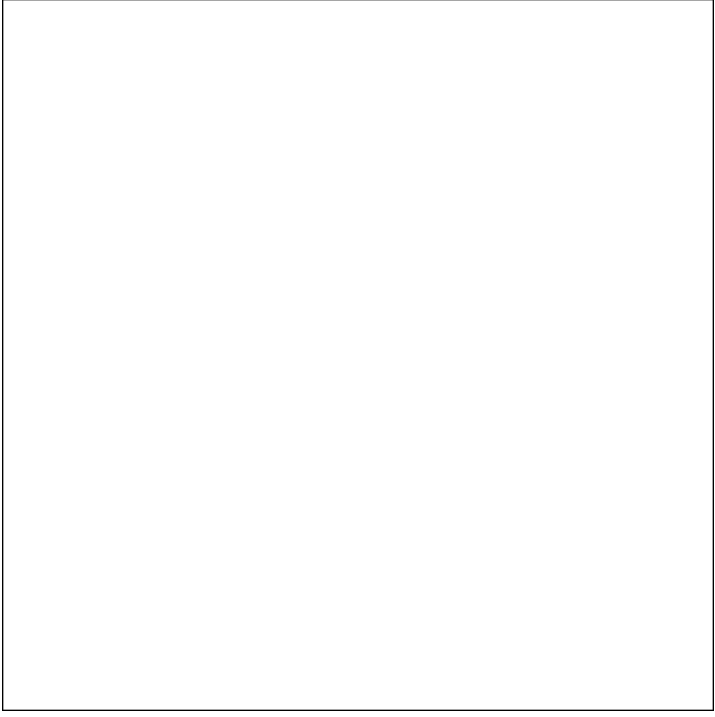
Wangari hadde arbeidet hardt. Folk over hele verden la merke til det og de ga henne en berømt pris. Den kalles Nobels fredspris. Hun ble den første afrikanske kvinnen som fikk den.

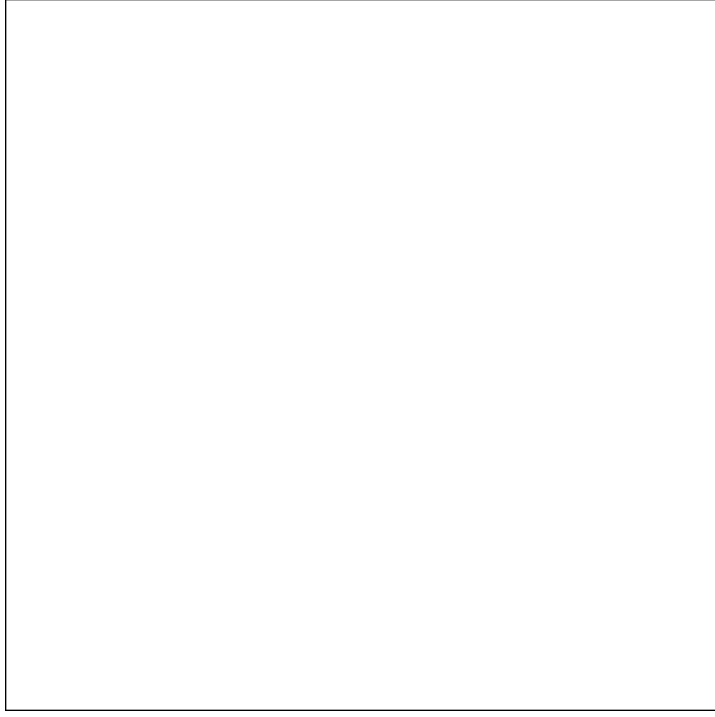
Hun likte å lære! Wangari lærte mer og mer for hver bok hun leste. Hun ble så flink på skolen at hun ble invitert til å studere i USA. Wangari ble så glad! Hun ville lære mer om verden.

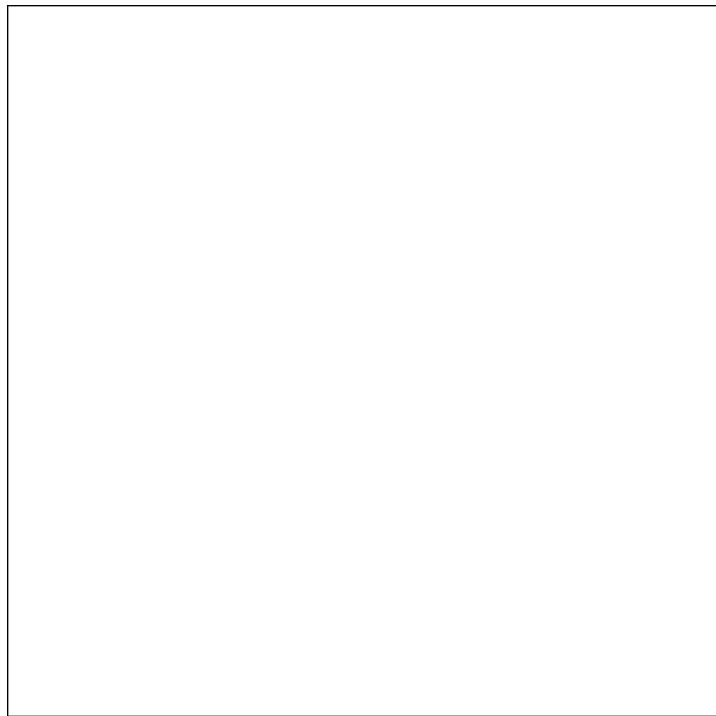
Tiden gikk og de nye trærne vokste og ble til skog, og det kom vann i elvene igjen. Historien om Wangari spredte seg over hele Afrika. I dag er det millioner av trær som har vokst opp fra Wangaris frø.

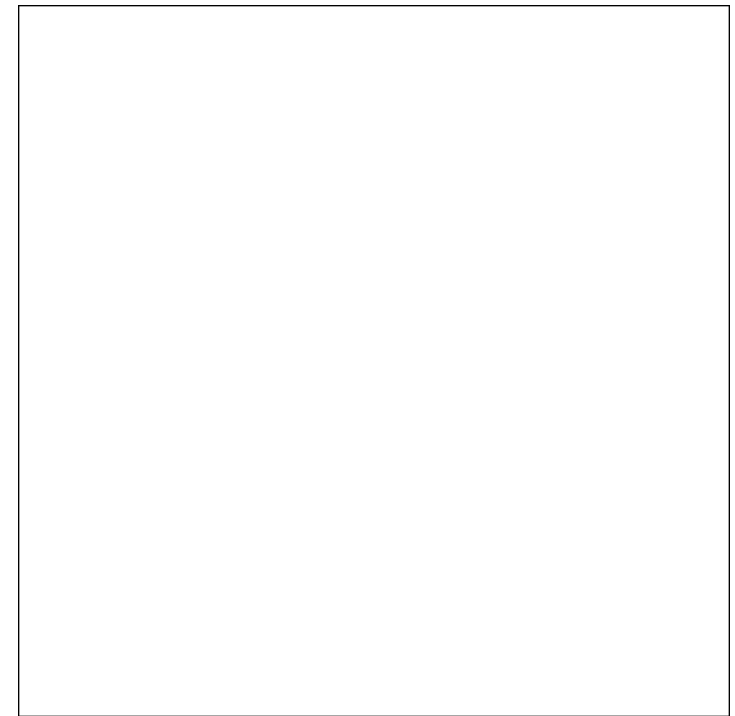
Wangari lærte mye nytt på det amerikanske universitet. Hun studerte planter og hvordan de vokser. Og husket hvordan hun hadde vokst opp selv: i leker og spill med brødrene sine i Kenyas vakre skoger.

Wangari visste råd. Hun lærte kvinnene å plante trær ved å så frø i jorda. Kvinnene solgte trærne og brukte pengene til beste for familien sin. De ble veldig glade. Wangari hadde fått dem til å føle seg sterke og mektige.

Hun skjønte hun var glad i folk fra Kenya jo mer hun lærte. Hun ville de skulle være glade og frie. Og jo mer hun lærte, desto mer husket hun hjemmet sitt i Afrika.

Da hun var ferdig med å studere, dro hun tilbake til Kenya. Men landet hennes var forandret. Kjempestore bondegårder strakte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikke ved til å tenne bål for å lage mat. Folk var fattige og barn sultet.